

SŁOWO

Wilno, Sobota 13-go lutego 1926 r.

Redakcja i Administracja ul. Ad. Mickiewicza 4, otwarta od 9 do 3. Telefon: redakcji 243, administracji 228, drukarni 262

PRENUMERATA miesięczna z odnośnikiem do domu lub z przesyłką pocztową 4 zł. zagranicę 7 zł. Konto czekowe w P. K. O. Nr. 80259.

W sprzedaży detalicznej cena pojedynczego n-ru 15 groszy. Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem

ODDZIAŁY:

BARANOWICZE — ul. Szosowa 172
 BRASŁAW — ul. 3-go Maja 64
 DUKSZTY — ul. Gen. Berbeckiego 10
 DUNIŁOWICZE — ul. Wileńska 1
 GŁĘBOKIE — ul. Zamkowa 80
 GRODNO — Plac Batorego 8
 KAMIEŃ KOSZYRSKI — Związek Ziemian
 LIDA — ul. Majora Mackiewicza 63

NIEŚWIEŻ — ul. Ratuszowa 1
 NOWOGRÓDEK — ul. Mickiewicza 20
 NOWO ŚWIĘCIANY — ul. Wileńska 28
 POSTAWY — ul. Rynek 19
 STOŁPCE — ul. Piłsudskiego 9
 ST. ŚWIĘCIANY — ul. Rynek 28
 ŚWIR — ul. 3-go Maja 5
 WILEJKĄ POWIATOWĄ — ul. Mickiewicza 24

CENA OGŁOSEN: Wiersz milimetrowy jednoszpaltowy na stronie 2-ej i 3-ej 30 g za tekstem 10 groszy. Kronika reklamowa lub nadesłane 40 gr. W n-ach świątecznych oraz z prowincji o 20 proc. drożej

Reitaljanizacja Tyrolu.

Ryga, 12 lutego.

Jakaś nadprzyrodzona moc, z rogu fatalności, ospała Rygę sensacjami. Trzy zamachy na redakcję w ciągu niespełna dwóch tygodni i zabójstwo kurjera dyplomatycznego, to jak na krótki okres czasu — wystarczająca ilość wrażeń do zaalarmowania opinii. — Zamach na „Briwa Seme”, niektóre sfery gotowe były komentować jako skierowany bezpośrednio przeciwko premierowi Ulanisowi i rzeczywiście pewne poszlaki zdawały się przypuszczenia te potwierdzać. — Być może. — Organizacja terrorystyczna, dokonywująca na Łotwie systematycznych zamachów na lokale niektórych redakcji, wydaje się być bardzo silną i dobrze zorganizowaną. Po pierwszym akcie teroru nastąpił drugi w Miławie, a po kilku dniach znowu w Rydze, na ulicy Luźnej, omal że reprezentacyjnej „Rainis Bulvars”.

Zachodzi pewna analogia pomiędzy zamordowaniem kurjera sowieckiego i bombami w redakcjach. W obydwu wypadkach, policja okazała się bezsilna, śledztwo nie wykazało, a opinia gubi się w przypuszczeniach, snując najfantastyczniejsze opowieści. Dlaczego tak jest? — Odpowiedź nader prosta: Łotwa posiada niedostatecznie wykwalifikowaną policję. Właściwie nieudolnością własnej policji należałoby Łotwie odparować ataki prasy sowieckiej, obstarczając przy tym twierdzenie, że zamach na kurjera miał charakter wybitnie polityczny. Byłby to argument bardziej przekonujący, niż bezmyślne powtarzanie o kryminalnej przeszłości Gabryłowiczów.

W bardzo zwikłanej sprawie zabójstwa kurjera, należy rozróżnić głupie insynuacje i oszczerstwa prasy sowieckiej, od poważnego traktowania śledztwa. Tymczasem władze łotewskie bagatelizują śledztwo, sprowadzając go do formularzy, któreby mogły dowiedzieć, że Gabryłowicze są zawodowymi zbrodniarzami. Tak nie jest. Oczywiście niemądre wnioski „Prawdy” i „Izwiestij”, o jakimś wpływie na zabójstwo, Anglii, Estonii i Polski, o jakimś jednym antybolszewickim froncie i antybolszewickiej organizacji bałtyckiej, pozostaną zawsze przedałowcem manjamentem sowieckich publicystów. Ale cięgiła kompromitacja łotewskiej policji siedzącej w tej sprawie, daje jedynie coraz nowe atuty do rąk czyniących na to, polityków moskiewskich.

Analizując wszystkie sążniste sprawozdania ze śledztwa, umieszczone w pismach, i komentarze prasy do tego, należy stwierdzić, że wszystkie absolutnie wyniki śledztwa dotychczasowego, opierają się jedynie na zeznaniach tragarza Kozłowa, u którego to Gabryłowicze zwykli się byli zatrzymywać w Rydze. Poza tym nie. Urzędowo komunikat stwierdza, że Gabryłowicze popełniali już liczne przestępstwa, ale nie podaje miejsc i czasu tych przestępstw. Urzędówki i półurzędówki, stwierdzają głośno, że władze litewskie ustaliły, iż Gabryłowicze byli oddawna notowani, jako notoryczni zbrodniarze, a w tym samym numerze publikuje się oficjalny komunikat litewskiej policji kryminalnej, w której to stwierdza, że Gabryłowicze nie są jej znani. Podobne lapsusy nie mogą zachodzić tam, gdzie chodzi o sprawę nader poważną, ba, nawet groźną. Cięgiła powtarzanie o ustaleniu kryminalnego charakteru zajścia, też nie w dysparza powagi śledztwu, według przysłówia: „kto się tłumaczy ten się oskarża”.

Nie wchodząc bliżej w tendencje śledztwa, czy celem je, jak twierdzą pisma sowieckie, jest zaiarcie śladów, czy też obiektywne ustalenie zbrodni, musimy przyznać, że wybujałym i fantazyjnym pretensjom sowieckich, główne atuty dostarcza właśnie policja łotewska, śledztwo w sprawie zabójstwa kurjera prowadząca.

Na mapie Europy są terytorjalne kawałki, wyrażmy się jeszcze drastyczniej, odpadki przeróżnych, zadawnionych kwestyj politycznych, przechodzące co pewien czas z rąk do rąk, do sąsiadujących z sobą państw przyłączane, oddzielane. Biedne, nieszczęsne zbiorowe istoty, jurydyczne objekty, na których co pewien czas dokonywa się operacji *in anima vili*: wcielania i odseparowywania, a po nad to, co o wiele, wiele boleśniej, denacjonalizowania i po pewnym czasie renacjonalizowania wynarodowionych.

Klasykiem przykładem i okazem takiego terenu istnych hec nacjonalistycznych (wyznaniowe już, chwalić Boga, ustały) jest Alzacja. Kraj z ludnością niemiecką oderwany orężnie przez Ludwika XIV-go, przyłączony ostatecznie do Francji w pokoju ryswickim (1697), mocno w ciągu prawie dwóch stuleci sfrancuział, zostaje „odbity” przez Niemcy i do nich z powrotem przyłączony (1871) aby „wrócić” znowu do Francji w bez małą pół wieku po tem (1918). Kolejno każde z obu państw usiłuje wpoić jaknajgłębiej w kresową prowincję: własny język, obyczaj i patriotyzm. Odgermanizowywania piastowskiego niegdys Śląska dokonujemy sami. W chwili obecnej przybývá do kategorii ziem, o których mowa — Tyrol.

Nagle i niespodziewanie, zaglądając wystarczająco wiskławe i rozpasane wrenie w całej dziś Europie, rozległa się z trybunu rzymskiego parlamentu piorunowa mowa „tyrolska” Mussoliniego — otwierając incydent nie pozostawiający nic do życzenia pod względem i drażliwości i powikłań ideowych i bardzo dla pokoju Europy niezbędnych, wyrażmy się ogólnie, pierwiastków.

Co to jest Tyrol? Tyrol jest to prowincja. Nazwa mało ścisła, głęboko jednak historyczna, jak np. Ukraina lub Podole. W zamierzchłej przeszłości rozpadł się Tyrol na hrabstwa pozostające w lennym stosunku do — Bawarii. Zład historyczna inklinacja mieszania się Bawarii do spraw tyrolskich! Później nastąpiła emancypacja suwerenna tyrolskich hrabiów. Uoił się na półtęny ród faktycznie panujący Andechsowie, przybrawszy sobie tytuł diuków Meranu. Później Bawaria usiłowała odzyskać nad Tyrolem suwerenne swoje prawa, a gdy się jej to nie udało — odstąpiła wszystkie swoje do Tyrolu prawa, za grubą kwotę złotych florenów cesarzowi Karolowi IV-temu Habsburgowi. Od tej daty — dawno temu, bo od roku 1369-go — władzą Tyrolem rozmaiici książęta austriaccy, a gdy ostatni z nich zszedł bezdzietnie ze świata, objął dziedzictwo nad Tyrolem, w 1665-ym cesarz Leopold. Uroczyście i entuzjastycznie uznał go Tyrol za swego suwerena podczas pobytu cesarza w Innsbrucku. I zrół się Tyrol krzepko — z Austrią Habsburgów. Gdy go w 1805-ym przyłączono do Bawarii pogodził się ze swym losem lecz gdy w 1809-ym inkorporowano go do... włoskiej Lombardji, powstał jak jeden mąż. Do Austrii chciał z powrotem! Waleczny Hofer powiódł górali tyrolskich do stóp tronu cesarza Franciszka. Rzucili mu się w poprzek drogi wojska francuskie Napoleona, rbiące wówczas w alpejskich krajach „porządek”. Rzucili się na Hofera, sprzymierzone z Napoleonem wojska bawarskie. Hofer odbił oba ataki i wygnął z kraju Bawarów. Byłby dał sobie radę i z Francuzami, lecz Austria była pobita, posilkł stamtąd urwały się i Hofer, osaczony, zdradziecko pojmany, stawiony przed sąd wojenny francuski, w Mantui był rozstrzelany. Zginął jak bohater i w pieśni żyje ludowej a wiersz Mosena o Hoferze umie na pamięć każdy w Niemczech uczeń szkoły śre-

dniej. Jak Hofer niepozwała sobie oczu zawiązać i jak w ostatnim technieniu żegna kraj swój i swego cesarza: „*Es leb' mein guter Kaiser Franz! — Mit ihm sein Land Tirol.*”

Tyrol został przy Lombardji włoskiej, przezwaną prowincją Wyższej Adygi, *Alto Adige*, jak w mowie swojej zwał Tyrol raz po raz Mussolini. Traktat pokojowy Wiedeński roku 1815-go wiocił Tyrol Austrii. Odebrał go jej traktat Wersalski w sto lat potem, nie w całości wprawdzie, lecz oddając Włochom setki miejscowości gdzie netylko pamięć o Hoferze żyje świeżutęka lecz gdzie i duch jego żywie po dziś dzień. Prawda, w Meranie, w Bozen, w Brixen, we Franzensferie, w Innichen, pomiędzy Brenneru stanowi ludność niemiecka (do niedawna mówiono Austriacy) stanowi mniejszość, aczkolwiek bynajmniej nie „ogromną”, lecz element to społeczny mocny bardzo i mający w kraju tradycje sięgające w setki lat.

Byłoby rzeczą wprost nie do pojęcia aby naród niemiecki — gdziekolwiek jest — nie interesował się dołą i niedołątego swego odprysku w obcm państwie, tam na południu Brenneru, w całej, wielkiej postaci byłego *austrjackiego* Tyrolu. Niemcami pozostalymi w Alto Adige interesują się jednakowo gorąco zarówno Niemcy w Berlinie jak w Wiedniu, jak w Monachjum. Co w tem dziwnego? Kto im to prawo (a nawet ten obowiązek) odejmie?

Ze zaś rząd włoski prowadzi w b. południowym Tyrolu akcję *reitaljanizowania* kraju, to nie ulega wąpliwości. Sam to przecie w mowie swojej przyznał Mussolini. „Znam tylko — rzekł — Alto Adige, nie żaden Tyrol. Odbývá się tam *odniemczanie starodawnego kraju włoskiego*. Bo większość — mówi — tych rzekomych Niemców, ponieważ Brenneru, to albo zgiermanizowani Włosi albo potomkowie barbarzyńców (tak wyraził się dosłownie Mussolini) którzy przedarli się przez Alpy” Kiedy? Na schyłku imperium cesarów? Podczas wędrówki narodów? Mniejsza. Dość, że sam Mussolini przyznał, że tych „potomków barbarzyńców”, co niegdys przedarli się z Germanji za Alpy, jest 100.000 na 80.000 czystej krwi Latynów. Mniejsza nawet i o to. Faktem jest najnamnierniejszym dla terażniejszych czasów, że podobną statystyką „proischożdenja” (proszę wybaczyć za rosyjski wyraz lecz sam pod pióro przychodzi). — zajmuje się szef rządu potężnego państwa liczącego 42 miliony ludności, dążącego do wskrzeszenia *Imperium Romanum!*

A dalej czyliż nie brzmi jak wyzwanie rzucone elementarnym zasadom cywilizacji przyznanie, że rząd włoski zamierza zmienić nazwiska niemieckie około stu tysięcy obywateli na — nazwiska włoskie! Kto zwał się *Wolff*, ma zwać się *Lupol* Rzecz prosta, że gdy dojdzie do stosowania takich „środków”, sypać się muszą — przesadne wieści. Jedną z nich, na której bajeczności i fałszu kłóży się nie poznał? — była wieść o rzekomym zamiarze zburzenia w Bozen pomnika niemieckiego ministra i poety Waltera von der Vogelweide, o rzekomym zakazie choinek na Boże Narodzenie i t. p. Łatwo było Mussolinemu zadać tym legendom kłam i rozproszyć je.

A jakże teraz stoi sprawa? Pierwszy o reitaljanizowaniu Niemców tyrolskich odezwał się... na całą Europę szef rządu bawarskiego w Monachjum, Helda. Jemu to wielką swoją i niepospolicie śmiałą mową odpowiadał Mussolini, rzucając mu w twarz, w dyplomatycznych lecz mocnych słowach: „Nie wtrącaj się pan w nie swoje!” Mussolinemu odpowiedział z Berlina Stressemann, przyznając, że wiele jest w doniesieniach z południowego Tyrolu przesa-

ś. p.

JADWIGA z REYTENÓW

Adamowa Hrabina Hutten-Czapska

po krótkich lecz ciężkich cierpieniach opatrzona Ś. S. Sakramentami zasnęła w Panu w majątku Nowosiołki dnia 11 lutego 1926 roku, przeżywszy 72 lata. O smutnym obrządku złożenia zwłok w grobach rodzinnych w kościele Żupańskim dnia 15 lutego 1926 roku zawiadamiają krewnych i znajomych pograżeni w głębokim żalu

Syn i córka.

Nadzwyczajna sesja Rady Ligi.

GENEWA, 12 II (PAT). Dziś o godz. 15-ej rozpocznie się nadzwyczajna sesja Rady Ligi Narodów pod przewodnictwem Garbasso przedsiawidela Włoch w Bernie. Na posiedzeniu tem zostanie ustalony termin nadzwyczajnej sesji ogólnej zgromadzenia, prawdopodobnie na 8 lub 10-go marca, oraz ułożony porządek dzienny tej sesji. Porządek ten będzie prawdopodobnie obejmował 3 sprawy, mianowicie termin wejścia Niemiec do Ligi, kwestje budżetowe oraz skład Ligi Narodów. Sprawy budżetowe

dotyczyć będą wejścia Niemiec do Ligi, oraz wniosków międzynarodowego jury architektów co do budowy gmachu Ligi

Problem składu Rady obejmuje sprawę przyznania Niemcom stałego miejsca jak również sprawę rozszerzenia lub przekształcenia Rady wobec wysuniętych przez Polskę i Hiszpanję żądań przyznania im stałych miejsc w Radzie. Liczą tu, że na załatwienie wymienionych spraw wystarczy jedno dzisiejsze posiedzenie Rady.

Sejm i Rząd.

Pos. Barlicki.

WARSZAWA 12 II. (tel. wł. Słowa) Dziś z rana pos. Barlicki przybył do Sejmu i po dłuższej rozmowie z pos. Moraczewskim udał się do Prezydium Rady Ministrów na konferencję z premierem. Po południu odbyła się druga konferencja w Prezydium Rady Ministrów, co do ostatecznego załatwienia nominacji pos. Barlickiego na stanowisko ministra Robót Publicznych. Jak słyhać żądanie P.P.S., aby jej przedstawiciele brali udział w komitetach ekonomicznym i politycznym ministrów aczkolwiek resorty ich nie wchodzą w rachubę, zostało pomysłnie załatwione.

Czy nie choroba zarozumiałstwa?

WARSZAWA 12 II. (tel. wł. Słowa) W związku z tem, że w kilku dniach warszawskich ogłoszono jakoby Piast porozumiał się z Wyzwoleńcem w sprawie zlania się na terenie parlamentarnym, warszawski organ „Echo Warszawskie” zaprzecza w ostrej formie tym wiadomościom jak również i uchwałę Piasta domagającą się rozwiązania Sejmu. „Echo Warszawskie” pisze: „Przedstawiciele Piasta nie brali udziału w pielgrzymce do Bolszewja a tem samem nie mają obowiązku w stosunku do Polski iść po linii III Międzynarodówki. Rozwiązania Sejmu w czasie przeżywanego obecnie kryzysu gospodarczego, bezrobocia i fali strajków mogą się domagać tylko żywioły antypaństwowe i sprzyjająca im prasa”.

Obrazy Piasta.

WARSZAWA 12 II. (tel. wł. Słowa) W czasie wczorajszych obrad klubu Piasta przyjęto do wiadomości rezgnację ze stanowiska sekretarza pos. Sarmieckiego i na jego miejsce wybrano pos. Małina. Na miejsce pos. Eirdmana, który wystąpił z zarządzu wybiano pos. Janeczka. Po referacie pos. Byrki uchwalono stanąć na stanowisku ścigania podatku majątkowego w wysokości definitywnego wymiaru t. j. 150 milionów z roincwta, 302 milj. z wielkiego przemysłu i 69 z drobnego przemysłu i z woiłnych zawodów.

Sekcja do spraw mniejszości.

WARSZAWA, 12 II. (tel. wł. Słowa) Dziś odbyło się posiedzenie Sekcji do spraw mniejszości i województw wschodnich. Dyskutowano sprawę bieżącą.

Wycieczka parlamentarzystów polskich do Estonji.

WARSZAWA, 12 II. Pat. Wycieczka parlamentarzystów polskich do Rewla odbędzie się między 21 a 23-ym b.m. Wezmą w niej udział przedstawiciele wszystkich ugrupowań sejmowych. Między innymi zapowiedziany jest udział wice-marszałka Dębskiego i posła Niedziałkowskiego. Wycieczka ma charakter rewizyjny parlamentarystów estońskich i została wyznaczona w ten sposób, aby parlamentarysty polscy mogli uczestniczyć w obchodzie estońskiego święta narodowego, które wypada w dniu 24 b.m. co uwidoczni serdeczny charakter wycieczki.

Przygotowania do rokowań handlowych z Łotwą.

WARSZAWA, 12 II. Pat. Poselstwo polskie w Rydze nawiązało wymianę zdań z rządem łotewskim w sprawie zawarcia prowizorium handlowego między Polską a Łotwą.

Czy Polska uzyska stałe miejsce w Radzie.

LONDYN 12 II PAT. Komitet wykonawczy związku stowarzyszenia Przyjaciół Ligi Narodów powziął uchwałę wyrażającą radość z powodu bliskiego wstąpienia Niemiec do Ligi oraz uzyskania przez nie stałego miejsca w Radzie Ligi, a zarazem domagając się od rządu aby wszelkimi środkami opierał się zrealizowaniu propozycji powiększenia liczby stałych miejsc członków Rady.

PARYŻ, 12 II. PAT. Journal pisze, że oczywiście należy się zastanowić nad przyjęciem wszystkich kandydatów do stałych miejsc w Radzie Ligi Narodów oraz przeprowadzić dyskusję

w tej sprawie. Przyznanie Niemcom stałego miejsca w Radzie ułatwi im zdecydowanie nieukrywanych zresztą zamiarów wznowienia dyskusji nad niektórymi punktami traktatu, a mianowicie w sprawie granic wschodnich. Logika nakazuje przywrócić równowagę przez wprowadzenie do Rady Ligi państwa najbardziej zainteresowanego w utrzymaniu wspomnianych granic. Dzięki szerokości poglądów i duchowi pojednawczemu Chambełaina można uważać za pewne, że Polska uzyska stałe miejsce w Radzie Ligi.

Litewszczenie szkół polskich trwa w dalszym ciągu.

Wprowadzenie języka litewskiego, jako wykładowego, w szkole datnowskiej.

Z Datnowa (pow. kiejdański) donoszą nam co następuje: W ostatnim tygodniu stycznia rb. nauczyciel szkoły w Datnowie, liczącej 4 oddziały, zapowiedział dzieciom, że odtąd nauka w oddziałach 3 i 4 odbywać się będzie tylko w języku litewskim. Wiadomość ta sprawiła nieopisaną wzbudzenie wśród dzieci i rodziców. Dzieci głośno plakały i zapowiedziały, że nie pójdą do szkoły litewskiej.

Jakoż nazajutrz żadne z dzieci nie przyszło: oba oddziały świeciły pustkami.

W niedzielę dn. 7-go lutego zebrał się rodzice i opiekunowie pokrzywdzonych i na zebraniu w szkole doszło do burzliwych scen między nimi, a nauczycielem szkoły, rezultatem czego po kilkogodzinnych sporach było odzyskanie 3 oddziału dla dzieci polskich, zaś 4 oddziału nauczyciel oddać nie chciał i nie zgodził się. Kwestja więc została zawieszoną i dzieci do 4 oddziału nie chodzą.

Rodzice czynią zabiegi, by wykład w języku polskim przywrócono również w 4 ym oddziale.

Policja broni gazet ryskich.

Teror tajemniczy szaleje dalej.

Z Rygi donoszą: Wobec systematycznych napadów terrorystycznych na redakcje gazet, przed lokalami niektórych gazet ustawiono posterunki policyjne. Interesanci winni okazać legitymacje.

Wczoraj usiłowano dokonać poraż drugi zamachu na redakcję wychodzącego w Miławie pisma „Zemgales Balss”. Złoczyńcy kilkoma strzałami rewolwerowymi ciężko ranili policjanta, broniącego dostępu do redakcji.

dy lecz podtrzymując w całej pełni twierdzenia premiera monachijskiego. W odpowiedzi na mowę Stressemanna zabrał głos w rzymskim senacie Mussolini i nie schodząc ani na krok z zajmowanego stanowiska, uchylił sprawę tyrolską z pod kompetencji „wszelkiego zgromadzenia lub rady” (zatem i Ligi Narodów). Żadne też — oświadczył — specjalne układy nie krepują rządu włoskiego co do postępowania tak a nie inaczej z niemiecką mniejszością narodową w prowincji Górnej Adygi.

W pierwszej wielkiej mowie swojej — przypomnijmy sobie — wyraził się Mussolini z wielką mocą i... świadomy niezawodnie wrażenia które

Jacz.

Korpus Podoficerów 3 pułku artylerji ciężkiej
 urządzi jutro w niedzielę 14-go lutego 1926 r.
W SALI KRENGLA
 ul. Ludwisarska 4.
Wielki BAL
KARNAWAŁOWY
 przy dźwiękach orkiestry pitkowej
 TANCE do rana
 Początek o godz. 21-ej (9-1a)
 Bufet na miejscu obficie zaopraczony.
 Wstęp 2 złote.

KURJER GOSPODARCZY

ZIEM WSCHODNICH

Vyniki pertraktacji o pożyczkę dla Wilna.

(rozmowa z prezydentem Bankow- skim).

W powyższej o fak aktualnej dla Wilna sprawie p. Prezydent Bankow- sk... w tym celu wyjątkowo wyjątkowo

W powyższej o fak aktualnej dla Wilna sprawie p. Prezydent Bankow- sk... w tym celu wyjątkowo wyjątkowo

W powyższej o fak aktualnej dla Wilna sprawie p. Prezydent Bankow- sk... w tym celu wyjątkowo wyjątkowo

W powyższej o fak aktualnej dla Wilna sprawie p. Prezydent Bankow- sk... w tym celu wyjątkowo wyjątkowo

W powyższej o fak aktualnej dla Wilna sprawie p. Prezydent Bankow- sk... w tym celu wyjątkowo wyjątkowo

W powyższej o fak aktualnej dla Wilna sprawie p. Prezydent Bankow- sk... w tym celu wyjątkowo wyjątkowo

W powyższej o fak aktualnej dla Wilna sprawie p. Prezydent Bankow- sk... w tym celu wyjątkowo wyjątkowo

W powyższej o fak aktualnej dla Wilna sprawie p. Prezydent Bankow- sk... w tym celu wyjątkowo wyjątkowo

W powyższej o fak aktualnej dla Wilna sprawie p. Prezydent Bankow- sk... w tym celu wyjątkowo wyjątkowo

W powyższej o fak aktualnej dla Wilna sprawie p. Prezydent Bankow- sk... w tym celu wyjątkowo wyjątkowo

W powyższej o fak aktualnej dla Wilna sprawie p. Prezydent Bankow- sk... w tym celu wyjątkowo wyjątkowo

W powyższej o fak aktualnej dla Wilna sprawie p. Prezydent Bankow- sk... w tym celu wyjątkowo wyjątkowo

W powyższej o fak aktualnej dla Wilna sprawie p. Prezydent Bankow- sk... w tym celu wyjątkowo wyjątkowo

W powyższej o fak aktualnej dla Wilna sprawie p. Prezydent Bankow- sk... w tym celu wyjątkowo wyjątkowo

W powyższej o fak aktualnej dla Wilna sprawie p. Prezydent Bankow- sk... w tym celu wyjątkowo wyjątkowo

W powyższej o fak aktualnej dla Wilna sprawie p. Prezydent Bankow- sk... w tym celu wyjątkowo wyjątkowo

W powyższej o fak aktualnej dla Wilna sprawie p. Prezydent Bankow- sk... w tym celu wyjątkowo wyjątkowo

W powyższej o fak aktualnej dla Wilna sprawie p. Prezydent Bankow- sk... w tym celu wyjątkowo wyjątkowo

W powyższej o fak aktualnej dla Wilna sprawie p. Prezydent Bankow- sk... w tym celu wyjątkowo wyjątkowo

W powyższej o fak aktualnej dla Wilna sprawie p. Prezydent Bankow- sk... w tym celu wyjątkowo wyjątkowo

W powyższej o fak aktualnej dla Wilna sprawie p. Prezydent Bankow- sk... w tym celu wyjątkowo wyjątkowo

W powyższej o fak aktualnej dla Wilna sprawie p. Prezydent Bankow- sk... w tym celu wyjątkowo wyjątkowo

W powyższej o fak aktualnej dla Wilna sprawie p. Prezydent Bankow- sk... w tym celu wyjątkowo wyjątkowo

W powyższej o fak aktualnej dla Wilna sprawie p. Prezydent Bankow- sk... w tym celu wyjątkowo wyjątkowo

W powyższej o fak aktualnej dla Wilna sprawie p. Prezydent Bankow- sk... w tym celu wyjątkowo wyjątkowo

W powyższej o fak aktualnej dla Wilna sprawie p. Prezydent Bankow- sk... w tym celu wyjątkowo wyjątkowo

W powyższej o fak aktualnej dla Wilna sprawie p. Prezydent Bankow- sk... w tym celu wyjątkowo wyjątkowo

W powyższej o fak aktualnej dla Wilna sprawie p. Prezydent Bankow- sk... w tym celu wyjątkowo wyjątkowo

W powyższej o fak aktualnej dla Wilna sprawie p. Prezydent Bankow- sk... w tym celu wyjątkowo wyjątkowo

o wysunięciu przez p. K. nowym projekto

o wysunięciu przez p. K. nowym projekto

o wysunięciu przez p. K. nowym projekto

o wysunięciu przez p. K. nowym projekto

o wysunięciu przez p. K. nowym projekto

o wysunięciu przez p. K. nowym projekto

o wysunięciu przez p. K. nowym projekto

o wysunięciu przez p. K. nowym projekto

o wysunięciu przez p. K. nowym projekto

o wysunięciu przez p. K. nowym projekto

o wysunięciu przez p. K. nowym projekto

o wysunięciu przez p. K. nowym projekto

o wysunięciu przez p. K. nowym projekto

o wysunięciu przez p. K. nowym projekto

o wysunięciu przez p. K. nowym projekto

o wysunięciu przez p. K. nowym projekto

o wysunięciu przez p. K. nowym projekto

o wysunięciu przez p. K. nowym projekto

o wysunięciu przez p. K. nowym projekto

o wysunięciu przez p. K. nowym projekto

o wysunięciu przez p. K. nowym projekto

o wysunięciu przez p. K. nowym projekto

o wysunięciu przez p. K. nowym projekto

o wysunięciu przez p. K. nowym projekto

o wysunięciu przez p. K. nowym projekto

o wysunięciu przez p. K. nowym projekto

o wysunięciu przez p. K. nowym projekto

o wysunięciu przez p. K. nowym projekto

o wysunięciu przez p. K. nowym projekto

o wysunięciu przez p. K. nowym projekto

o wysunięciu przez p. K. nowym projekto

o wysunięciu przez p. K. nowym projekto

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE

— Dopłaty za wagony kryte. Ministerstwo Kolei wydało okólnik

— Budżet miejski. W budżecie miasta Wilna zachowane zostały tylko wydatki

— (x) Niepodejęte listy i paczki pocztowe. W r. 1925 w urzędzie

— (b) Kursy hodowlane. Przypominamy, że w dniu 25 bm.

— Ostatnia Sobótka karnawałowa w Ognisku. Dzisiaj, dn. 13 bm.

— Wielki rauf. W salach Pałacu Reprezentacyjnego odbędzie się

— (x) Zwiększenie ilości obiadów wydawanych bezrobotnym m. Wilna

— (x) Wstrzymanie ruchu pociągów na linii Nowo-Swięciany

— (x) Środki zapobiegawcze przeciw zamieci śnieżnej na kolejach

— (x) Ważne zebranie członków Stowarzyszenia bibliotekarzy w Wilnie

— Ostrzeżenie. Ostrzegam instytucję rządową, społeczną, dyrekcję

— Wycieczka. W dniu 12 lutego bieżącego

— (x) W sprawie funduszu na pomoc dla bezrobotnych

— (x) Ważne zebranie członków Stowarzyszenia bibliotekarzy w Wilnie

— Wycieczka. W dniu 12 lutego bieżącego

— (x) Ważne zebranie członków Stowarzyszenia bibliotekarzy w Wilnie

— Wycieczka. W dniu 12 lutego bieżącego

— (x) Ważne zebranie członków Stowarzyszenia bibliotekarzy w Wilnie

— Wycieczka. W dniu 12 lutego bieżącego

— (x) Ważne zebranie członków Stowarzyszenia bibliotekarzy w Wilnie

— Wycieczka. W dniu 12 lutego bieżącego

— (x) Ważne zebranie członków Stowarzyszenia bibliotekarzy w Wilnie

— Wycieczka. W dniu 12 lutego bieżącego

— (x) Ważne zebranie członków Stowarzyszenia bibliotekarzy w Wilnie

— Wycieczka. W dniu 12 lutego bieżącego

— (x) Ważne zebranie członków Stowarzyszenia bibliotekarzy w Wilnie

— Wycieczka. W dniu 12 lutego bieżącego

— (x) Ważne zebranie członków Stowarzyszenia bibliotekarzy w Wilnie

— Wycieczka. W dniu 12 lutego bieżącego

— (x) Ważne zebranie członków Stowarzyszenia bibliotekarzy w Wilnie

— Wycieczka. W dniu 12 lutego bieżącego

„Cud wilków“.

Mamy go więc w Wilnie — na ekranie kinematograficznym—ów słynny film z klasycznego, wielkiego, wszechstronnego filmowego repertuaru.

Uchodzą niewątpliwie słusznym, za arcydzieło. Lecz — trzeba jeszcze wziąć pod uwagę, że jest to arcydzieło z pierwszej epoki filmowych arcydzieł. Są w „Cudzie wilków“ rzeczy, jeżeli nie przelicytowane po dziś dzień w technice i reżyserii kinowej to takie, którym śmiało mogą dorównać sceny wielu dzisiejszych filmów, to jest świeżej daty. Np. wszystkie bez wyjątku sceny zbiorowe.

Imponuje bogactwo wystawy. Rzecz, jak wiadomo, rozgrywa się za panowania króla francuskiego Ludwika XI go. Niech jednak nikt nie sądzi, że wyższość jest przedewszystkim motyw jego historycznego — okrucieństwa. Wręcz przeciwnie. W potężnej walce króla z koalicją księząt i panów, do której należał własny jego syn książe de Berry, a na czele której stał zapalony jego do zgonu przeciwnik burgundki Charles le Téméraire, wyhodził wyraźnie na jaw całą wielkość monarcha i niepopolita indywidualność Ludwika XI-go. Przypomina... Batorego, plus przebiegłość i chwytność się każdego środka byle osiągnąć cel.

Widzimy tedy znakomicie, mistrzowsko zaaranżowaną bitwę morderczą pod Montherly—bez jej jednak zakończenia, niemiłej historycznej, kiedy to obie armie, króla i Karola Burgundzkiego, po gigantycznych zapasach... odsłapiły od siebie, inni historycy piszą: uciekli od siebie.

Lecz i to jeszcze nie kulminacyjny punkt słynnego filmu. Kulminacyjny punktem jest kilka scen uciekacza (głęboką zimą) młodej dziewczyny przed kilkunastu ścigającymi ją wysłannikami koalicji, albowiem dziewczyna niesie list, który ma ratować nieszczęśliwego króla i Francję od wojny domowej. Słowem — dziewczyna to aniżeli wcielony, a ścigający ją to czarne jak węgiel charakter.

Podąż idzie pieszy — przez nieślachane zasypy śnieżne i w napół zamarniętym rzeczulki i bagna. Straszliwy obraz! Będzie za chwilę jeszcze przeraźliwszy. Oto w chwili gdy jeden ze ścigających zapadł się po pas w niedomiarnej rzeczce, po tamtej jej stronie wychodzi z lasu na spotkanie uciekającej dziewczyny... stado wilków! — staje się cud! Dzikie, rozkarte, zgłodniałe bestje, otarły się o piasek dziewczyny, kładą się dookoła niej na śnieg, jak nieprzyjemnie! — twy biblijne pod stopy Daniela („Bóg powstał anioła swego i zamknął paszczki lwom i nie zaszkodził mu — i wyclagnono Daniela z dołu, a żadnego obrażenia nie znalazono na nim”).

Lecz nawet w Starym Testamencie, tak bogatym przedzie w sceny wstrząsające nie ma czegoś tak okropnego jak to, co „demonstrowane“ jest obecnie na ekranie w kinie Polonia. Oto wilki, złożony hołdy swoje umiłowemu przez Boga dziecku, zracając się na bezbronnym przesładoweju Joanny i zaczynają łąc—wśród przeraźliwej walki — rozszarpują i żywym zjadają. Tak, nieuczucie! Widzimy najwyraźniej jak wilk chwytka powalonego człowieka za gardło... za twarz... Nie pytamy jak to „zrobione“, jak mistrzowski muszą być te wilki wytwosowane... Mam, jak to mówią, krew świętą w żyłach.

Ów francuski „Cud wilków“ — to jest przedewszystkiem cud... reżyserji.

Kto laknie mocnych wrażeń, niech pofatyguje się zobaczyć tę scenę (dość długo może nawet za długo trwającą) na własne oczy. Niech ją też pójdzie zobaczyć kto interesuje się rozwojem kinisty kinematograficznego. Nie znać „Cudu wilków“ to tak, jakby w literaturze nie znać „Hamleta“ lub „Trzech muszkieterów“.

Inna kategoria ludzi niezdowodolonych, dozorczy domowi, skrobiąc za jadła chodniki (co niby miało zorażać zła) ziorczyli przechodniom, pogodzie a w szczególności policji. Trudno doprawdy zrozumieć dlaczego w chwili gdy na chodnikach tworzy się śluzgawka dozorczy domowi powinni jeszcze wszelkie nierówności ślizfować. Lepsiej o wiele byłoby, gdyby zamiast tego czyszczenia chodników zostały one posypane grubą warstwą piasku lub popioła. Stanowczo mniej by było wtenczas pospiznione które niestety dość często kończą się fatalnie.

Wycieczka. W dniu 12 lutego bieżącego

— (x) Ważne zebranie członków Stowarzyszenia bibliotekarzy w Wilnie

— Wycieczka. W dniu 12 lutego bieżącego

— (x) Ważne zebranie członków Stowarzyszenia bibliotekarzy w Wilnie

— Wycieczka. W dniu 12 lutego bieżącego

— (x) Ważne zebranie członków Stowarzyszenia bibliotekarzy w Wilnie

— Wycieczka. W dniu 12 lutego bieżącego

— (x) Ważne zebranie członków Stowarzyszenia bibliotekarzy w Wilnie

— Wycieczka. W dniu 12 lutego bieżącego

— (x) Ważne zebranie członków Stowarzyszenia bibliotekarzy w Wilnie

— Wycieczka. W dniu 12 lutego bieżącego

— (x) Ważne zebranie członków Stowarzyszenia bibliotekarzy w Wilnie

— Wycieczka. W dniu 12 lutego bieżącego

— (x) Ważne zebranie członków Stowarzyszenia bibliotekarzy w Wilnie

— Wycieczka. W dniu 12 lutego bieżącego

— (x) Ważne zebranie członków Stowarzyszenia bibliotekarzy w Wilnie

— Wycieczka. W dniu 12 lutego bieżącego

— (x) Ważne zebranie członków Stowarzyszenia bibliotekarzy w Wilnie

— Wycieczka. W dniu 12 lutego bieżącego

— (x) Ważne zebranie członków Stowarzyszenia bibliotekarzy w Wilnie

— Wycieczka. W dniu 12 lutego bieżącego

— (x) Ważne zebranie członków Stowarzyszenia bibliotekarzy w Wilnie

„Cud wilków“.

Mamy go więc w Wilnie — na ekranie kinematograficznym—ów słynny film z klasycznego, wielkiego, wszechstronnego filmowego repertuaru.

Uchodzą niewątpliwie słusznym, za arcydzieło. Lecz — trzeba jeszcze wziąć pod uwagę, że jest to arcydzieło z pierwszej epoki filmowych arcydzieł. Są w „Cudzie wilków“ rzeczy, jeżeli nie przelicytowane po dziś dzień w technice i reżyserii kinowej to takie, którym śmiało mogą dorównać sceny wielu dzisiejszych filmów, to jest świeżej daty. Np. wszystkie bez wyjątku sceny zbiorowe.

Imponuje bogactwo wystawy. Rzecz, jak wiadomo, rozgrywa się za panowania króla francuskiego Ludwika XI go. Niech jednak nikt nie sądzi, że wyższość jest przedewszystkim motyw jego historycznego — okrucieństwa. Wręcz przeciwnie. W potężnej walce króla z koalicją księząt i panów, do której należał własny jego syn książe de Berry, a na czele której stał zapalony jego do zgonu przeciwnik burgundki Charles le Téméraire, wyhodził wyraźnie na jaw całą wielkość monarcha i niepopolita indywidualność Ludwika XI-go. Przypomina... Batorego, plus przebiegłość i chwytność się każdego środka byle osiągnąć cel.

Widzimy tedy znakomicie, mistrzowsko zaaranżowaną bitwę morderczą pod Montherly—bez jej jednak zakończenia, niemiłej historycznej, kiedy to obie armie, króla i Karola Burgundzkiego, po gigantycznych zapasach... odsłapiły od siebie, inni historycy piszą: uciekli od siebie.

Lecz i to jeszcze nie kulminacyjny punkt słynnego filmu. Kulminacyjny punktem jest kilka scen uciekacza (głęboką zimą) młodej dziewczyny przed kilkunastu ścigającymi ją wysłannikami koalicji, albowiem dziewczyna niesie list, który ma ratować nieszczęśliwego króla i Francję od wojny domowej. Słowem — dziewczyna to aniżeli wcielony, a ścigający ją to czarne jak węgiel charakter.

Podąż idzie pieszy — przez nieślachane zasypy śnieżne i w napół zamarniętym rzeczulki i bagna. Straszliwy obraz! Będzie za chwilę jeszcze przeraźliwszy. Oto w chwili gdy jeden ze ścigających zapadł się po pas w niedomiarnej rzeczce, po tamtej jej stronie wychodzi z lasu na spotkanie uciekającej dziewczyny... stado wilków! — staje się cud! Dzikie, rozkarte, zgłodniałe bestje, otarły się o piasek dziewczyny, kładą się dookoła niej na śnieg, jak nieprzyjemnie! — twy biblijne pod stopy Daniela („Bóg powstał anioła swego i zamknął paszczki lwom i nie zaszkodził mu — i wyclagnono Daniela z dołu, a żadnego obrażenia nie znalazono na nim”).

Lecz nawet w Starym Testamencie, tak bogatym przedzie w sceny wstrząsające nie ma czegoś tak okropnego jak to, co „demonstrowane“ jest obecnie na ekranie w kinie Polonia. Oto wilki, złożony hołdy swoje umiłowemu przez Boga dziecku, zracając się na bezbronnym przesładoweju Joanny i zaczynają łąc—wśród przeraźliwej walki — rozszarpują i żywym zjadają. Tak, nieuczucie! Widzimy najwyraźniej jak wilk chwytka powalonego człowieka za gardło... za twarz... Nie pytamy jak to „zrobione“, jak mistrzowski muszą być te wilki wytwosowane... Mam, jak to mówią, krew świętą w żyłach.

Ów francuski „Cud wilków“ — to jest przedewszystkiem cud... reżyserji.

Kto laknie mocnych wrażeń, niech pofatyguje się zobaczyć tę scenę (dość długo może nawet za długo trwającą) na własne oczy. Niech ją też pójdzie zobaczyć kto interesuje się rozwojem kinisty kinematograficznego. Nie znać „Cudu wilków“ to tak, jakby w literaturze nie znać „Hamleta“ lub „Trzech muszkieterów“.

Inna kategoria ludzi niezdowodolonych, dozorczy domowi, skrobiąc za jadła chodniki (co niby miało zorażać zła) ziorczyli przechodniom, pogodzie a w szczególności policji. Trudno doprawdy zrozumieć dlaczego w chwili gdy na chodnikach tworzy się śluzgawka dozorczy domowi powinni jeszcze wszelkie nierówności ślizfować. Lepsiej o wiele byłoby, gdyby zamiast tego czyszczenia chodników zostały one posypane grubą warstwą piasku lub popioła. Stanowczo mniej by było wtenczas pospiznione które niestety dość często kończą się fatalnie.

Wycieczka. W dniu 12 lutego bieżącego

— (x) Ważne zebranie członków Stowarzyszenia bibliotekarzy w Wilnie

— Wycieczka. W dniu 12 lutego bieżącego

— (x) Ważne zebranie członków Stowarzyszenia bibliotekarzy w Wilnie

— Wycieczka. W dniu 12 lutego bieżącego

— (x) Ważne zebranie członków Stowarzyszenia bibliotekarzy w Wilnie

— Wycieczka. W dniu 12 lutego bieżącego

— (x) Ważne zebranie członków Stowarzyszenia bibliotekarzy w Wilnie

— Wycieczka. W dniu 12 lutego bieżącego

— (x) Ważne zebranie członków Stowarzyszenia bibliotekarzy w Wilnie

— Wycieczka. W dniu 12 lutego bieżącego

— (x) Ważne zebranie członków Stowarzyszenia bibliotekarzy w Wilnie

— Wycieczka. W dniu 12 lutego bieżącego

— (x) Ważne zebranie członków Stowarzyszenia bibliotekarzy w Wilnie

— Wycieczka. W dniu 12 lutego bieżącego

— (x) Ważne zebranie członków Stowarzyszenia bibliotekarzy w Wilnie

— Wycieczka. W dniu 12 lutego bieżącego

— (x) Ważne zebranie członków Stowarzyszenia bibliotekarzy w Wilnie

— Wycieczka. W dniu 12 lutego bieżącego

— (x) Ważne zebranie członków Stowarzyszenia bibliotekarzy w Wilnie

— Wycieczka. W dniu 12 lutego bieżącego

— (x) Ważne zebranie członków Stowarzyszenia bibliotekarzy w Wilnie

SOBOTA 13

Juljana, Mar

Jutro Zap. Walent.

KRONIKA

Wsch. sl. o g. 7 m. 28. Zach. sl. o g. 4 m.

URZĘDOWA

— [b] Postępowanie mandatowe. Pan Wojewoda wydał do podwładnych sobie starostów okólnik, w którym poleca stosowanie w życiu ustawy o postępowaniu mandatowym.

Postępowanie mandatowe uprawomocnia władze administracyjne pierwszej instancji do samodzielnego rozstrzygnięcia spraw drogowej natury.

— (b) Stypendja w Uniwersytecie S. B. w lutym i marcu. Ministerstwo W. R. i O. P. listem zatwierdziło w sposób ostateczny sprawę stypendjów na Uniwersytecie Stefana Batorego uzupełniając poprzednio wyznaczoną sumę.

W myśl tego zarządzenia wysokość stypendjum na luty i marzec wyniosć będzie 90 złotych.

— (b) W sprawie uprawy tytoniu. Zgodnie z ostatnio wydanym rozporządzeniem władz centralnych uprava tytoniu zezwolona jest jedynie w okręgach: małopolskim, pomorskim i grodzieńskim.

W pozostałych częściach Rzplitej uprava tytoniu wymaga specjalnego zezwolenia dyrekcji monopolu tytoniowego.

Podania o zezwolenie należy składać nie później 1 marca rb. Prestrzeń zasiewanu tytoniem nie może być mniejsza niż 500 kw. metrów. Producent obowiązany jest do

uczycie z coraz widoczniejszemi postępami.

Koncert Józefa Śliwskiego.

Przyjazd znakomitego artysty był jakby prądem elektrycznym, ożywiałym muzykalne zastępy, naszej, w części przeważającej, niezwykle obłej publiczności na wszystko, co wychodzi poza ciasny zakres spraw codziennych. Prawie wszyscy miłośnicy muzyki znaleźli się na koncercie Śliwskiego, wypełniając salę „Lutnia“.

Niezwykle serdeczne powitanie ulubionego mistrza fortepianu, niepospolicie dobrze wypłynęło na usposobienie jego, to też niebawem, po zagranju pierwszych warjacji z „Etjuda symfonicznych“ Schumanna, zajaśniał koncertant w całej pełni swego wielkiego talentu, coraz — zdaje się — piękniej grając i przewyższając samego siebie, zwłaszcza gdy przystąpił kolej na wieczne trwały arcydzieła Chopina, których nieprześcigniętym odwroć zawsze był i pozostaje. Obrzymi program koncertu zawierał sonatę Czajkowskiego, bardzo swym stylem zbliżoną do utworów Roberta Schumanna, oraz całą wiązankę kompozycji nowoczesnych.

Jest to pewne ustępstwo ze strony znakomitego artysty na rzecz „no-

wych prądów w muzyce“, ale bez wewnętrznego przekonania, albowiem istotą muzyki „imprezjonistycznej“ jest jaknajdalej idący obiektywizm w odzwierciedleniu dźwiękowego zjawiska zewnętrznych, co

